

COPENHAGEN RENAISSANCE MUSIC FESTIVAL 2006

organiseres af: renaissancemusik.dk
festival manager: Björn Ross
email: festival@renaissancemusik.dk
telefon: +45-26 28 04 15

www.renaissancemusik.dk

COPENHAGEN RENAISSANCE MUSIC FESTIVAL 2006
er en del af Renaissanceåret 2006 og støttes af:

Kunstrådets Musikudvalg
A.P. Møller og hustru Chastine Mc-Kinney Møllers Fond
Toyota-Fonden
British Council
Dronning Margrethes og Prins Henriks Fond
Knud Højgaards Fond
Oticon Fonden
Sonning-Fonden
Kong Christian den Tiendes Fond
Københavns Kommunes Musikudvalg
Sankt Johannes Kirke
Litauens Ambassade
Dansk Musiker Forbund
Frederiksbergs Kommunes Musikudvalg
Center for Historisk Musik

Konserterne med Jauna Muzika, Tallis Scholars og Musica Ficta er et samarbejde med Musica Ficta.
Masterclasses og workshops arrangeres i samarbejde med Det Kgl. Danske Musikkonservatorium.
Copenhagen Renaissance Music Festival 2006 gennemføres i samarbejde med Danmarks Radio.

COPENHAGEN RENAISSANCE MUSIC FESTIVAL

KØBENHAVN 22. OKTOBER - 26. NOVEMBER
2006

CAPELLA HAFNIENSIS

SANKT ANSGARS KIRKE, KØBENHAVN

TIRSDAG 14. NOVEMBER 2006 KL. 20.00

Entre: 80 / 50 kr. (stud.)

Næste koncert i COPENHAGEN RENAISSANCE MUSIC FESTIVAL 2006:

Fredag 17. november kl. 17.00 i Frederiksberg Kirke, Pile Allé 1

BAROCCO SPIRANTE (DK)

Musik af Monteverdi, Gabrieli, Carissimi og Buxtehude

Se hele programmet på: www.renaissancemusik.dk

www.renaissancemusik.dk

COPENHAGEN RENAISSANCE MUSIC FESTIVAL 2006

CAPELLA HAFNIENSIS · SANKT ANSGARS KIRKE · TIRSDAG 14. NOVEMBER 2006 KL. 20.00

PROGRAM

Dansk hofmusik fra Christian II til Christian IV

Conrad Rein (c.1475-c.1522)	Kyrie
Ludwig Senfl (c.1486-1543)	Enquam honesta (c. 1520)
Josquin Baston (c.1510-1576)	Je prens en gré
Philippe de Monte (1521-1603)	Sortez regretz
Ciprian de Rore (1515 - 1565)	Ancor che col partire
Eucharis Hoffmann († 1588)	Wahrlich, wahrlich ich sage euch (1577)
Leonhard Lechner (1553-1606)	In Laudem Regii Fontis (1582) In Connexum Regiarum Literarum (1582) In Symbola Regis et Reginae (1582)
Bartholomaeus Stockmann (?-c.1590)	Prospera conjugii (1590) Tota pulchra es (1590) Tu qui corda creas (1586) Sicut juvenis amat virginem (1585)
Vincentius Bertholusius (c.1550-1608)	Ave verum corpus

CAPELLA HAFNIENSIS

Musikalsk ledelse: Ole Kongsted
Marianne G. Nielsen - *sopran*
Rie Koch - *mezzosopran*
Daniel Karlsson - *kontratenor*
Ole Kongsted - *tenor*
Philip Due Jensen - *baryton*
Brian Grønback Jensen, Uffe Henriksen - *bas*

CAPELLA HAFNIENSIS

Vokalensemblet CAPELLA HAFNIENSIS blev grundlagt i marts 1990 på initiativ af musikforskeren og kirkemusikeren Ole Kongsted. Capella Hafniensis er det mest specialiserede ensemble inden for ældre musik i Norden og den eneste professionelt arbejdende vokalgruppe i Danmark, der udelukkende beskæftiger sig med

renaissancemusik fra Nordeuropa; det har en grundstamme på 7 sangere, der kan udvides efter behov. Ensembles unikke repertoire - der er sammensat på baggrund af de seneste års forskningsresultater vedrørende nordeuropæisk musikhistorie i 1500-tallet - består hovedsageligt af kirke- og hofmusik fra Danmark og Østersø-området ca. 1515 - ca. 1620. Blandt de væsentligste i de seneste år indentificerede kilder fra dette område og denne tidsperiode kan nævnes *Flensborgsamlingen*, 25 unica fra ca. 1570 - ca. 1600, hvoriblandt kronborg-motetterne (1582) og samlingen *Musica Nuptialis* (1590) - begge dele indspillet af Capella Hafniensis. Dette materiale og meget mere - blandt andet værker af en række danske hofkapelmestre i 1500-tallet - er i de sidste ca. 10 år blevet genopdaget og sat i sin rette sammenhæng af Ole Kongsted, der på ensembles vegne har taget initiativet til et samarbejde med Det Kongelige Bibliotek i forbindelse med oprettelsen i år 2000 af nodeforlaget *Capella Hafniensis Editions*. En plan over udgivelser fra Capella Hafniensis Editions kan findes på www.capellahafniensis.dk. *Capella Hafniensis* har gennem årene haft koncerter i både ind- og udland; bl.a. Danmark, Sverige, Tyskland og de baltiske lande.

www.capellahafniensis.dk

COPENHAGEN RENAISSANCE MUSIC FESTIVAL 2006 præsenterer

ET FOREDRAG VED OLE KONGSTED:

MUSIK FRA CHRISTIAN II TIL CHRISTIAN IV

ET OVERBLIK OVER 100 ÅRS MUSIKHISTORIE PÅ BAGGRUND AF DEN NYESTE FORSKNING

Lørdag den 25. november kl. 14.00

Musikhistorisk Museum, Åbenrå 30, København K

GRATIS ADGANG. Adgangsbilletter kan hentes på museet eller reserveres på: festival@renaissancemusik.dk

Arrangeret i samarbejde med Musikhistorisk Museum.

www.renaissancemusik.dk · www.natmus.dk

LUDWIG SENFL was possibly a choirboy in Maximilian I's court chapel in 1496; a singer in the Imperial chapel by 1507, and in 1517 succeeded Isaac as Court composer, though the chapel was dissolved when Maximilian died in 1519. Thereafter he worked in Passau, and 1523 became 'first Musician' at the Munich court. Though remaining Catholic, he admired Luther and sympathized with the Reformation, and had a lively correspondence with the Protestant Duke Albrecht of Prussia. Senfl may well have studied with Isaac; certainly he was thoroughly well-versed in the Franco-Flemish style of the day. His output contains seven Masses, and many motets and Magnificats for the Latin liturgy, some notable early Lutheran chorale elaborations, and about 250 German songs, on which his reputation chiefly rests. These latter illustrate every imaginable approach to the traditional German song melodies, from simple chordal harmonizations to masterly canonic pieces with sharply contrasted counterpoints in the non-canonic parts. A type Senfl made especially his own was the *quodlibet* in which two or three different song tunes would be combined in a dazzling contrapuntal display yet would remain recognizable.

PHILIPPE DE MONTE was in Naples from 1541 to 1544, he then came via Rome and Antwerp to England (1544-45) as a member of Queen Mary's chapel, but returned to Naples. From 1568 until his death he was Kapellmeister to the Habsburg court in Vienna and Prague. His friends included, apart from Lassus, William Byrd, his students Macque and Regnart. Although his compositions appeared throughout his career, the vast majority were published after 1568, the year of his move to the Habsburg court. Monte was scarcely less prominent than Lassus or Palestrina among late Renaissance polyphonists and was one of the most prolific composers of the time - he wrote no fewer than 1,073 secular and 144 spiritual madrigals, forty-five chansons, 319 motets and thirty-eight Masses. There are also five books of similarly constructed spiritual madrigals. In his madrigals, mainly written during his Italian years, he comes closer perhaps to Palestrina than to Lassus in the mixture of polyphony and homophony, in the fine contrapuntal technique he displayed and in his fondness for the spiritual madrigal.

CIPRIANO DE RORE sang in the choir of St Mark's in 1542-6 and studied with Willaert. In 1547 he became director of music to Duke Ercole II of Ferrara. While he was away visiting Antwerp in 1559 his patron died and since the next duke did not retain his services, Rore took up a similar court post at Parma in 1560. In 1563 he succeeded Willaert as maestro di cappella at St Mark's, but finding the duties too onerous he returned to his previous post at Parma in 1564. Rore's surviving output consists of three Masses, 65 motets, one Passion, eight psalms and Magnificats, 125 madrigals and a few chansons. His sacred music is on the whole conservative though at times most impressive; but his madrigals are historically far more important. He was always concerned to capture the mood of his texts through musical devices, timing and contrasts. His preference was for serious, highflown poetry. To some particularly intense texts he responded with daring chromaticism and modulations.

LEONHARD LECHNER was a choirboy at the court chapels of Munich and Landshut under Orlando di Lasso and Ivo de Vento. Born a Catholic, he was converted to Protestantism in early manhood. After 1570 he travelled widely and learned - most probably in Italy - by modelling his own compositions after the great masters. 1575 he can be traced to Nürnberg, where he acted as schoolmaster and, actively supported by some town-councillors with a taste for art, composed as well as published a great number of secular and sacred works. In 1584 he was appointed to the post of chapelmaster at the Hohenzollern court in Hechingen. Difficulties arising out of religious considerations became soon apparent and as tension grew between the Lutheran composer and Count Eitel-Frederic who zealously supported the counter-reformation, Lechner had to flee the court after only one year in office and seek the protection of the duke of Wurtemberg. An attempt to be appointed court kappelmeisterin Dresden failed; Lechner had to be satisfied earning a living as tenor singer in Stuttgart. But once again his qualities were appreciated, he gained in dignity and importance, became court composer and 1595 also court chapelmaster. His creative powers were unimpaired in spite of a long illness, which darkened his last few years.

BARTHOLOMAEUS STOCKMANN was born in Brunswick. In 1583 he was cantor at the Grammar School in Flensburg in what is now known as Schleswig-Holstein, the German state which borders Denmark. He seems to have left that position rather soon because of a conflict. He stayed there and spent some time in prison. In 1587 he was engaged as a bass singer at the court in Copenhagen during the reign of Frederik II. When the King died in 1588 Stockmann composed the music for his funeral, which unfortunately has not been preserved. The last traces of Stockmann's presence in Denmark date from 1590. From then on nothing is known about his whereabouts.

kilde: www.hoasm.org

Kyrie

Kyrie eleison
Christe eleison
Kyrie Eleison

Herre forbarm dig
Kristus forbarm dig
Herre forbarm dig

En quam honesta

En quam honesta et jucunda res est,
quum fratres unanimiter cohabitant.
Perinde est ac dum pretiosum unguentum
in caput et barbam, barbam Aaron funditur,
ut ad oram vestimenti ejus descendat.
Sicut ros in Hermon descendit
in montes Zion,
istic enim promisit Dominus abundantiam et
vitam fore usque in sempiternum.

Se, hvor ædel og fornøjelig en ting det dog er,
når brodre bor samdrægtigt sammen.
Det er som når kostelig salve
udgydes over Aarons hoved og skæg,
så det løber ned ad linningen på hans klædning.
Som Hermons dug, der falder ned
på Sions Bjerge,
thi der har Herren lovet, at der vil være overflod
og liv til evig tid.

Je prens en gré

Je prens en gré la dure mort
pour vous, madame, par amour,
navré m'avez, mais à grand tort,
dont de brief finirai mes jours,
la chose me vient à rebours,
souffrir si tôt la mort amère,
ô dure mort, que faites-vous,
mourir me faut, c'est chose claire.

Jeg finder behag i den hårde død
for Dem, min frue, af kærlighed,
De har såret mig, men med stor uret,
hvorfor jeg snart vil ende mine dage,
denne sag går mig imod,
så tidligt at lide den bitre død,
o hårde død, hvad siger du,
jeg må dø, den ting er klar.

Sortez regretz

Sortez regretz, et allegez mon coeur,
puisque d'aymer madame se repend;
mais si priere humaine au ciel s'estend,
mort ou mercy soit fin à ma douleur.

Bort, savn, og let [derved] mit hjerte,
siden fru'en fortryder, at hun elsker;
hvis menneskebøn kan strække sig til Himlen,
måtte død eller nåde da gøre ende på min smerte.

Ancor che col partire

Ancor che col partire
Io mi senta morire,
Partir vorrei ogni or, ogni momento,
Tanto e il piacer ch'io sento
De la vita ch'acquisto nel ritorno.
E così mille e mille volte il giorno
Partir da voi vorrei,
Tanto son dolci gli ritorni miei.

Skönt, når jeg drager afsted,
jeg føler, at jeg skal dø.
At tage afsted vil jeg dog altid gerne - hvert øjeblik.
Så stort er det behag, jeg føler
ved det liv, jeg opnår ved min tilbagekomst.
Og således ville jeg gerne tusind gange om dagen
tage afsked med dig -
så sød er min tilbagevenden.

Wahrlich, wahrlich ich sage euch

Wahrlich, wahrlich, ich sage euch:
Wer mein Wort hält, der wird den Tod nicht
sehen ewiglich.

Sandelig, sandelig siger jeg eder,
om nogen holde fast ved mit ord, skal han i al
evighed ikke se døden.

In Laudem Regii Fontis

Fontem, perpetuis quem duxit ad aethera lymphis
Plurimus ingenii, REX FRIDERICE, labos;
Nymphae cum Musis, Dryades, facilesque Napaeae
Unanimi celebrem voce melôque canunt.
Adspice Neptunum; capita adspice laetus equina:
Adspice, Delphines quanta fluenta vomant!
Sirenum fundunt liquidissima multra mamillae:
Heic Venus, heic Pallas, Júnoque regna gerit.
Ejaculatur aquas populorum Martia turba;
Teuto, Thrax, Gallus, Sarmata; Moscus, Iber.
Omnia discutias; omnis simul undique et usque
Cônstrepit in laudes unda susurra tuas.

Den fontæne, som rejstes mod Himlen
af det højeste snilde, o kong Frederik
priser nymfer og muser, dryader og vævre skovnymfer
som med een røst i ord og toner.
Se på Neptun! Se og glæd dig ved hestenes hoveder!
Se på delfinerne, hvor kraftige stråler de udspyer!
Sireneres bryster udgyder de klareste mælkestrømme!
Her styrer Venus, Pallas og Juno deres riger.
Folkeslagenes krigerskare udskyder vandmængder:
teuton, thraker, galler, sarmater, moscher, iberer.
Se nøje på alt, stykke for stykke: på een gang, fra
alle sider og uden ophør bruser alt vand til din pris.

In Connexum Regiarum Literarum

Quam bene conveniunt FRIDERICI grammata
Regis Et SOPHIAE!
dignos digna corona decet.
Advena quid sentis?
Pax et Sapientia regnant,
Heic ubi juncta Fides, heic ubi juncta Salus.

Hvor passer kong Frederiks og Dronning Sophies
bogstaver godt sammen!
En værdig krone tilkommer de værdige!
Hvad fornemmer du, o fremmede?
Fred og Visdom regerer,
her hvor Tro og Frelse er forbundne.

In Symbola Regis et Reginae

Mein Hofnung zu Gott allain:
Auf wen solt ich mich sonst verlassen?
Hilf suchst bei menschen, und wilt rath,
Dern du dich mögst anmassen:
Hilf ist gering, rath ist zu klain.
Treu ist Wildbrath.
Man forschon muss ain' ander strassen,
Die gegen Himmel sicht,
Im glauben waar und rain.
Got verlest die seinen nicht.

Mit håb står til Gud alene:
Hvem skulle jeg ellers forlade mig på?
Hjælp søger du hos mennesker og ønsker råd.
Har du end lov at forvente dem:
Hjælpen er ringe, råd er for få.
Troskab er en sjældenhed.
Man må søge en anden vej,
Der ser mod Himlen,
I troen sand og ren.
Gud forlader aldrig sine.

Prospera conjugii

Prospera coniugii tibi foedera sponse precamur,
Intrat dum thalamos sponsa pudica tuos,
Laetitiaequae capis licitae dum gaudia vera.
Nos quoque laetitiae signa sonora damus.
Sponse, diu felix vivas cum sospite sponsa,
Et vobis donet pignora cara DEVS.

Vi ønsker dig en lykkebringende ægteskabelig pagt,
nu hvor en dydig brud træder ind i dit brudekammer,
og du finder de tilladte glædes sande lyksaligheder.
Også vi giver lydelige tegn på vor glæde.
Brudgom, må du leve længe og lykkeligt sammen
med din brud,
og må GUD skænke jer ægteskabets kære frugter.

Tota pulchra es

Tota pulchra es, amica mea,
et macula non est in te.
Favus distillans labia tua,
mel et lac sub lingua tua.
Odor unguentorum tuorum
super omnia aromata.

Du er fuldendt fager, min veninde,
og uden lyde.
Dine læber drypper af sødme,
under din tunge er honning og mælk.
[Hvor herlig er] dine salvers duft
fremfor alskens vellugt!

Tu qui corda creas

Tu qui corda creas, Deus, ò Deus, optima iungis
Foedera coniugij, binaque corda ligas.
His faveas nuptis solita bonitate novellis
Concelebrent nomen quò sine fine tuum.

Du hjerternes Skaber, Gud, o Gud,
du knytter ægteskabets ædle pagt og binder to
hjerter sammen.
Stå disse to nygifte bi med sædvanlig godhed,
så de uophørligt i fællig forherliger dit navn.

Sicut juvenis amat virginem

Sicut juvenis amat virginem,
ita pro adamata habebunt ti filij tui.
Et ut est gaudium sponso super sponsam,
sic gaudebit super te Deus tuus.

Som ynglingen elsker jomfruen,
så vil dine sønner elske dig højlig.
Og som brudgom glædes ved brud,
så vil din Gud glædes ved dig.

Ave verum corpus

Ave, verum Corpus natum de Maria Virgine:
Vere passum, immolatum in cruce pro homine:
Cujus latus perforatum unda fluxit sanguine:
Esto nobis praegustatum in mortis examine:
O Jesu dulcis !
O Jesu pie !
O Jesu fili Mariae !
Miserere mei.

Hil dig, du sande Legeme, født af Jomfru Maria,
du som i sandhed har lidt og er blevet ofret på
korset for mennesket,
du af hvis side der udflod [vand og] blod.
Vær os en vederkvægelser i dødens prøvelse,
o milde Jesus,
o gode Jesus,
o Jesus, Marias søn.
Vær mig nådig.